

Sygn. akt II C 45/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marta Kucharczyk-Gemza

Protokolant: Paweł Liniany

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 czerwca 2016 roku

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Zakładu Karnego w J.

o zapłatę

1) oddała powództwo;

2) przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. na rzecz adwokata D. M. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych 60/100), w tym 27,60 zł podatku od towaru i usług, z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu;

3) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt II C 45/14

UZASADNIENIE

Powód **M. G.** wniósł o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa - Dyrektora Zakładu Karnego w J. kwoty 100.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tytułem zadośćuczynienia za cierpienia fizyczne i psychiczne , których powód doznał w wyniku zarażenia go w zakładzie karnym gruźlicą płuc Wniósł także o zasądzenie na rzecz pełnomocnika powoda ustanowionego z urzędu kosztów zastępstwa prawnego bowiem koszty te nie zostały pokryte ani w całości ani w części.

W uzasadnieniu (k 30 i nast.) pełnomocnik powoda wywiódł , że roszczenie wywodzi z deliktu w oparciu o art. 415 kc w zw z art. 445 kc . Powód przebywając na wolności był człowiekiem zdrowym , był honorowym dawcą krwi . Od końca października 2011 r do 26 stycznia 2012 r powód przebywał w ZK w J.. Wcześniej w październiku 2011 powód przebywał w Areszcie Śledczym w S. gdzie miał przeprowadzone podstawowe badania krwi które nie wykazało żadnych schorzeń somatycznych a w szczególności wykluczono gruźlicę płuc. Zdaniem powoda w ZK J. wśród przebywających tam więźniów dochodziło do wielokrotnych zakażeń gruźlicą a personel medyczny nie zapewnił osadzonym odpowiedniej diagnostyki. U powoda nie przeprowadzono badania rtg płuc. Nie zapewniono powodowi podstawowych środków higieny i nie zapobieżono zakażeniu pomimo że taki obowiązek spoczywał na personelu zakładu karnego. Powyższe zaniechania przesądzają winę pozwanego. W dniu 26 stycznia 2012 r powoda przewieziono do Aresztu Śledczego w G. gdzie przy rutynowych czynnościach związanych z przyjęciem celem odbycia kary wykonano badanie rtg płuc i badanie krwi i wykryto gruźlicę prawego płuca płuc. Personel Aresztu Śledczego w G. dochował wszelkich powinności , przeprowadził konieczne badania w przeciwieństwie do personelu Zakładu Karnego w J.. Jako

osoba chora na chorobę zakaźną powód został przewieziony do Szpitala Aresztu Śledczego w G. oddział chorób Płuc gdzie powód przebywał ponad 8 miesięcy od 16 marca 2012 r do 21 listopada 2012 r z zaleceniem dalszych konsultacji fizjatrycznych. W wyniku przebytej choroby powód stracił na wadze , doznał ogólnego osłabienia organizmu , stracił sens życia , pojawiły się objawy lekowe i depresyjne. Nadal leczy się psychiatrycznie bo przygnębia go świadomość uszkodzonego płuca , jest osłabiony i ma świadomość że choroba ta utrzymać się będzie do końca życia. Dla powoda oczywistym jest , że gruźlica jest chorobą nieuleczalną powód zawsze będzie jej nosicielem , co może mieć wpływ na jego życie rodzinne. Do końca życia powód będzie musiał podlegać opiece Poradni Chorób Płuc. W wyniku następstw choroby powód stał się osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym co potwierdza orzeczenie Miejskiego Ośrodka ds. Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności w G.. W dacie wniesienia pozwu powód określał swój stan zdrowia jako zły .

Pozwany *Skarb Państwa – Zakład Karny w J. reprezentowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa* wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Pozwany zaprzeczył aby do zachorowania powoda na gruźlicę doszło w czasie jego pobytu w Zakładzie Karnym w J. a nadto zakwestionował rozmiar poniesionej przez powoda krzywdy i wysokość zadośćuczynienia. Pozwany podnosił że działaniom pracowników pozwanego nie można przypisać znamion bezprawności. Powód nie wykazał aby w chwili przyjęcia do zakładu karnego nie był zarażony gruźlicą. Z faktu że powód był honorowym krwiodawcą nie wynika aby nie był wówczas zarażony. Zaświadczenie dotyczy poza tym okresu do 1 02 2010 r a więc okresu wcześniejszego przed odbywaniem kary pozbawienia wolności. Powód osadzony był w zakładzie karnym J. z końcem października 2011 r. Krew honorowych dawców krwi nie jest badana pod kątem gruźlicy. Ponadto palenie papierosów przez powoda z pewnością przyczyniło się do przebiegu choroby i jej skutków. W okresie od 4 11 2010 r powód ukrywał się przed organami ścigania w bliżej nieokreślonym miejscu i warunkach i w tym okresie poprzedzającym ujęcie mogło dojść do zakażenia. W okresie odbywania kary pozbawienia wolności powód zgłaszał dolegliwości : bóle kręgosłupa, wrzody żołądka , zgaga , słaby wzrok , stan po złamaniu kończyny górnej prawej , liczne tatuaże na prawej łopacie . Ponadto 3 krotnie był konsultowany psychiatrycznie i leczony farmakologicznie . Zgłaszał się sam z powodu złego samopoczucia , trudności w zasypianiu . W czasie ostatniego badania psychiatrycznego 26 01 2012 r zgłaszał myśli samobójcze. Po przyjeździe powoda do Zakładu Karnego w J. były wykonywane badania przesiewowe prześwietlenia klatki piersiowej w ramach całych pawilonów . Powód nie zgłosił się na te badania . Zakład Karny w J. ma charakter półotwarty i pozostawia się osadzonym znaczny stopień swobody . Osadzeni sami zapisują się do lekarza w przypadku wystąpienia jakichkolwiek dolegliwości .W Ambulatorium ZK jest zatrudniony pulmonolog który jest dostępny 3 dni w tygodniu dla wszystkich zgłaszających się pacjentów .Podczas konsultacji pulmonologicznej organizm powoda nie wykazywał objawów chorobowych i dlatego uznano że nie wymaga on izolacji . Pomimo tego zlecono badanie płwociny i kontrolne RTG płuc za miesiąc. Wobec uzyskanych wyników powód został przewieziony do Aresztu Śledczego w G. gdzie przebywał od 16 marca 2012 do 21 listopada 2012 z powodu gruźlicy płuca prawego . Leczenie gruźlicy zakończono w dniu 21 11 2012 r. Powód został wyleczony z całkowitą regresją zmian w płucu prawym co potwierdza RTG klatki piersiowej wykonane w dniu 18 02 2014 r w ZK w S. . Badanie krwi wykonane w AŚ w S. nie było prowadzone pod kątem wykrycia gruźlicy. Podstawowym badaniem mającym wykluczyć tą chorobę jest prześwietlenie RTG klatki piersiowej oraz badanie płwociny . Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności było wydane w dniu 4 07 201 r w czasie leczenia gruźlicy na okres do 30 09 2014 r a zatem skład orzekający uznał że leczenie miało charakter przejściowy. Obecnie powód wymaga jedynie prowadzenia higienicznego trybu życia i okresowej kontroli Nie wymaga dalszego leczenia przeciwgruźliczego . Leczenie psychiatryczne które powód przechodzi nadal nie ma związku z gruźlicą. Ponadto zdaniem pozwanego brak powiązania pomiędzy wysokością dochodzonej kwoty zadośćuczynienia a rzekomą doznaną przez powoda krzywdą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. G. urodził się (...) z zawodu jest kierowcą . Jest rozwiedziony . Do dnia 4 listopada 2010 r zamieszkiwał u swojej konkubiny M. L. w S.. Prowadzono wobec niego kolejne postępowania sądowe. Powód często sięgał po alkohol co wywoływało niesnaski i awantury domowe. W tym okresie prowadzony był względem niego dozór kuratora sądowego do sprawy Sądu Rejonowego w Sosnowcu sygn akt III K 643/05 . Z dniem 4 listopada 2010 r powód wyprowadził się od konkubiny i ukrywał się wobec zarządzenia względem niego wykonania kary pozbawienia

wolności . Z końcem grudnia 2010r zamieszkał z J. D. którą poznał na początku grudnia 2010 r i z którą żył w konkubinacie w okresie późniejszego odbywania kary pozbawienia wolności w J. , G. i w czasie leczenia gruźlicy w G. . W okresie od 4 11 2010 do końca grudnia 2010 powód ukrywał się a jego miejsce pobytu w tym czasie nie było znane. .

Powód w okresie od 1998 r do 1 02 2010 r był honorowym dawcą krwi . U dawców nie wykonuje się badań w kierunku gruźlicy . Nie jest to badanie kwalifikujące dawców do oddania krwi.

W okresie **od 27 10 2011 do 27 01 2012** r powód odbywał karę pozbawienia wolności w **Zakładzie Karnym w J.** który jest zakładem karnym typu półotwartego. Przy przyjęciu powoda nie zlecono badania rtg płuc klatki piersiowej . W wywiadzie podał że pali papierosy od 18 roku życia w ilości powyżej 30 papierosów dziennie, że ma bóle kręgosłupa, wrzody żołądka i zgagę, słabo widzi . Stwierdzono stan po otwartym złamaniu kończyny górnej prawej. Przy wzroście 190 cm powód ważył 105 kg. W zakładzie karnym były wykonywane profilaktyczne badania przesiewowe rtg płuc u osadzonych jednak u powoda takiego badania nie przeprowadzono. W trakcie pobytu M. G. nie zgłaszał dolegliwości ze strony układu oddechowego , nie zgłaszał się na konsultację pulmonologiczną. Pulmonolog przyjmuje 3 razy w tygodniu. Zgodnie z regulaminem osadzeni mają możliwość zapisywania się do lekarza rodzinnego oraz do lekarzy specjalistów którzy przyjmują ich w kolejności zapisów. W przypadkach nagłych pacjenci przyjmowani są poza kolejnością. W czasie pobytu powoda w Zakładzie Karnym w J. powód nie miał bezpośredniego kontaktu z chorym na gruźlicę. W czasie jego pobytu odnotowano jedną osobę chorą na gruźlicę. Podczas pobytu w zakładzie karnym w J. powód zgłaszał się na konsultacje psychiatryczne (trzykrotnie) z powodu złego samopoczucia , obniżonego nastroju . Był leczony farmakologicznie przy czym powód części zalecanych leków nie przyjmował. Po stwierdzeniu przez oddziałowego, że powód gromadzi leki zlecono wzmoczony nadzór nad powodem. Zdiagnozowano stan subdepresyjny bez myśli samobójczych. W czasie ostatniej konsultacji 26 10 2011 r powód zgłaszał myśli samobójcze w związku z czym lekarz psychiatra zalecił przeniesienie ponieważ powód nie powinien przebywać w warunkach zakładu półotwartego.

Od 27 01 2012 r do 16 marca 2012 r przebywał w Areszcie Śledczym w G. gdzie rozpoznano u niego gruźlicę płuc . W dniu 22 02 2012 r zdjęcie klatki piersiowej wykazało plamiste zaciemnienia w górnym polu prawego płuca – mogą odpowiadać zmianom pozapalnym. Pozostałe płaty płucne bez zmian ogniskowych . W ZOZ Aresztu Śledczego w G. stwierdzono niejednoznaczny obraz rtg płuc konieczna konsultacja pulmonologa. W dniu 1 03 2012 r nadal nie stwierdzono objawów chorobowych. Badaniem fizykalnym płuca bez zmian . Zlecono badanie płwociny. Nie wymaga izolacji. Badanie płwociny wykazało pojedyncze prątki gruźlicy.

Od 16 03 2012 r do 21 11 2012 r powód z rozpoznaniem gruźlicy płuca prawego przebywał **w ZOZ Aresztu śledczego w G. na Oddziale Gruźlicy Płuc.** Przy przyjęciu przeprowadzono wywiad ogólny z którego wynika , że powód pali do 40 papierosów dziennie od 20 lat . Przy wzroście 190 cm jego waga wynosiła 96,4 kg. Powód podał że w 2010 r miał rtg płuc i badanie to nie wykazało zmian. Od dnia 20 03 2012 r otrzymywał typowe leczenie . Był dwukrotnie konsultowany psychiatrycznie zalecono farmakologiczne leczenie przeciwdepresyjne . Zdiagnozowano stan depresyjno – lękowy. Leczenie gruźlicy tolerował dobrze . Zalecono konsultację okulistyczną z uwagi na astygmatyzm. Stan zdrowia osadzonego nie stanowił zagrożenia mógł być leczony w warunkach pozbawienia wolności. W marcu i kwietniu 2012 r był leczony stomatologicznie . Leczenie gruźlicy zakończono 20 11 2012 r .

Orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności Miejskiego Zespołu (...). Orzekania Niepełnosprawności w G. stwierdzono u powoda znaczny stopień niepełnosprawności od 31 05 2012 r do 30 09 2014 r . Badanie RTG płuc z dnia 24 02 2014 wykazało prawidłowy obraz płuc i serca .

Z G. powoda przetransportowano do Zakładu Karnego w W. gdzie powód uskarżał się na problemy ze snem , miał uczucie niepokoju. Był leczony z tego powodu farmakologicznie przez lekarza psychiatrę. Był leczony stomatologicznie oraz przez okulistę.

Powyższy stan faktyczny Sad ustalił w oparciu o książkę zdrowia osadzonego (k 109), historię choroby dla chorych na gruźlicę ZOZ Aresztu Śledczego w G., M. G. , akta SO Wydz Penitencjarnego w G. VI Ko 1765/12 , orzeczenie o

stopniu niepełnosprawności k 2 , dokumentację leczenia powoda k 37, zaświadczenie karta 38, wywiad środowiskowy k 82-84, zeznania świadka W. W. , opinię biegłego lekarza specjalisty chorób płuc A. R. .

Sąd zważył :

W przypadku żądania zadośćuczynienia za wywołanie rozstroju zdrowia będącego skutkiem zarażenia powoda gruźlicą podstawę prawną stanowi art. 417 kc w zw. z art. 445 §1 kc i art. 444 §1 kc , Przesłankami odpowiedzialności pozwanego są: wykonywanie funkcji publicznej, niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie, wystąpienie szkody (art. 361 § 1 kc) lub krzywdy, adekwatny związek przyczynowy między szkodą (krzywdą) a tym zachowaniem (art. 361 § 2 kc). Przepis art. 417 § 1 kc jest więc podstawą odpowiedzialności Skarbu Państwa wówczas, gdy chodzi o niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie funkcjonariusza państwowego lub państwowej jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, uprawnionych jednak do wykonywania władzy publicznej.

Sąd Najwyższy w odniesieniu do odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa z tytułu zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej konsekwentnie pozostaje na stanowisku, że zaniechanie podjęcia przez władzę publiczną działań zapewniających uprawnionej osobie realizację jej praw podmiotowych jest bezprawne wówczas, gdy narusza skonkretyzowany w przepisach prawa obowiązek, którego wykonanie wyłączyłoby powstanie szkody (m.in. wyrok z 28.04.2005 r., III CK 367/04 oraz wyrok z 7.05.2010 r., III CSK 243/09). Jednocześnie w orzecznictwie podkreśla się, że brak skuteczności działań nie przesądza automatycznie o ich nieprawidłowości i pośrednio o odpowiedzialności organów władzy publicznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7.03.2013 r. II CSK 364/12). Nadto dla przypisania odpowiedzialności deliktowej Skarbowi Państwa konieczne jest istnienie normalnego związku przyczynowego między wyrządzoną szkodą, a wykonywaniem przez funkcjonariusza powierzonej mu czynności. Musi zostać zachowana tego rodzaju łączność przyczynowo-skutkowa pomiędzy zdarzeniem powodującym szkodę, a szkodą, że bez określonego działania funkcjonariusza, nie doszłoby do powstania szkody w postaci uszkodzenia ciała czy rozstroju zdrowia (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4.03.2008 r. IV CSK 453/07). Odmienność sytuacji, w której przyczynę szkody ma stanowić zaniechanie, a zatem kiedy ocena związku przyczynowego przebiega w oparciu o hipotetyczne założenie, że określone działanie, gdyby zostało podjęte, zapobiegłoby szkodzie, wymaga wskazania tego niezbędnego działania zapobiegawczego i stwierdzenia, że istniała obiektywna potrzeba i możliwość jego podjęcia (por. wyrok Sądu Najwyższego z 7.12.2012 r.).

To na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia, że na skutek niewłaściwego postępowania ze strony funkcjonariuszy pozwanego zakładu karnego doszło do zarażenia powoda gruźlicą w związku z czym poniósł on szkodę . Koniecznym było więc wykazanie bezprawności działania (lub zaniechania) ze strony funkcjonariuszy Służby Więziennej bądź personelu a także normalnego związku przyczynowego pomiędzy tą bezprawnością, a doznaną szkodą na osobie powoda. W ocenie Sądu powód tych przesłanek nie wykazał. Powód bowiem nie wykazał, aby do zakażenia gruźlicą doszło podczas pobytu powoda w Zakładzie Karnym w J. gdzie przebywał w okresie od 21 października 2011 do 26 stycznia 2012 r. Nie wykonano u powoda prześwietlenia klatki piersiowej przy przyjęciu z końcem października 2011 ani przez 3 kolejne miesiące jego pobytu. Niewątpliwie badania rtg płuc były na terenie zakładu wykonywane lecz powód nie był im poddany. Powód twierdzi że nie był do badań wytypowany a pozwany twierdzi że powód się na badania nie zgłosił. Z zeznań świadka W. W. wynika że badania rtg płuc są wykonywane tylko u tych pacjentów którzy nie mieli wykonywanego tego badania w ciągu ostatnich dwóch lat. Z informacji uzyskanej od powoda przy jego przyjęciu w dniu 26 stycznia 2012 r do Szpitala przy Areszcie Śledczym w G. wynika że powód miał badanie rtg klatki piersiowej w 2010 r . Powód podał taką informację twierdząc ,że badanie rtg w 2010 r nie wykazało żadnych zmian. Skoro jak powód twierdził (co odnotowano na drugiej stronie historii choroby dla chorych na gruźlicę) miał badanie rtg wykonane w 2010 r a do ZK w J. był przyjęty w październiku 2011 r to nie było potrzeby wykonywania tego badania bo nie upłynął okres dwóch lat . Jednak niezależnie od tego czy badanie rtg w J. wykonano u powoda czy nie to nie ma to żadnego związku z zachorowaniem powoda na gruźlicę. Wykonanie takiego badania umożliwiłoby wcześniejszą diagnozę np. w listopadzie lub grudniu 2011 r zamiast w styczniu 2012 . Badanie rtg płuc wykonane w styczniu 2012 w Areszcie Śledczym w G. nie dało jednoznacznej odpowiedzi . W celu potwierdzenia lub wykluczenia gruźlicy konieczne były dalsze badania. Dopiero badanie plwociny z 1 03 2012 r wykazało pojedyncze prątki gruźlicy. Wykonanie tego badania podczas pobytu powoda w zakładzie karnym w J. nie ma żadnego związku z zachorowaniem powoda na

gruźlicę. Z analizy dokumentacji leczenia powoda nie wynika aby w okresie przebywania w ZK w J. występowały u niego objawy zachorowania na gruźlicę. Nie można mówić nawet o wysokim prawdopodobieństwie zachorowania powoda podczas pobytu w ZK w J. skoro powód nie miał w tym czasie kontaktu z innym osadzonym chorym na tę chorobę. Ponadto nie można wykluczyć aby powód zaraził się gruźlicą jeszcze na wolności tym bardziej że pomimo zarzutu pozwanego powód nie ujawnił swojego miejsca pobytu i warunków w jakich przebywał oraz osób z którymi się kontaktował od 4 11 2010 r do końca grudnia 2010 r. W tym czasie powód ukrywał się przed organami ścigania. Do zarażenia mogło dojść w tamtym czasie . Powód twierdzi , że przed przyjęciem do zakładu karnego w październiku 2011 r był zdrowy bo był honorowym dawcą krwi. Z informacji uzyskanej z Centrum (...) wynika jednak ,że przed oddaniem krwi badania w kierunku wykluczenia gruźlicy nie są wykonywane. Istnieje zatem możliwość że osoba chora na gruźlicę jest honorowym dawcą krwi o ile nie zostanie to stwierdzone w fizykalnym badaniu przed oddaniem krwi. Twierdzenia powoda że był człowiekiem zdrowym przed osadzeniem bo oddawał krew są zatem gołosłowne. Historia zachorowań powoda z okresu osadzenia w zakładzie karnym w J. nie potwierdza istnienia dolegliwości na jakie powoływał się powód a które miałyby świadczyć o zachorowaniu na gruźlicę właśnie w tym czasie. W dniu przyjęcia powoda do ZK J. w dniu 21 10 2011 r jego waga ciała wynosiła 105 kg. W dniu 27 01 2012 r w Areszcie Śledczym w G. waga wskazywała 102,5 kg. Nie jest więc prawdą że podczas pobytu w zakładzie karnym stracił na wadze 10 kg. W książce zdrowia są wpisy dot objawów depresji , bólów kręgosłupa i problemów stomatologicznych . Nie zgłaszał powód żadnych dolegliwości ze strony układu oddechowego . Brak również wpisów dot znacznego osłabienia powoda , problemów ze snem , nadmiernego pocenia się . Zakład Karny w J. jest zakładem półotwartym . W razie potrzeby osadzeni sami zapisują się do lekarza rodzinnego a w razie potrzeby do specjalistów. Na terenie zakładu przyjmuje również 3 razy w tygodniu pulmonolog. Gdyby powód istotnie odczuwał dolegliwości wskazane wyżej to z pewnością zgłosił by się do lekarza rodzinnego bo miał taką możliwość. Kiedy wystąpiły zaburzenia depresyjne powód zgłosił się po pomoc do lekarza psychiatry. Z konsultacji korzystał trzykrotnie. Wdrożono leczenie farmakologiczne. Powód nie wykazał aby w zakładzie karnym miał bezpośredni kontakt z osobą chorą na gruźlicę a jego twierdzenia że w zakładzie tym dochodziło do wielokrotnych zakażeń nie zostały potwierdzone . Powód twierdził że w czasie jego pobytu w zakładzie karnym w J. wielokrotnie zdarzały się zachorowania na tę chorobę. Tymczasem z informacji zakładu karnego wynika że do zachorowania doszło wówczas u jednej osoby. Brak jakichkolwiek dowodów aby powód miał z tą osobą kontakt. Zresztą tą jedną osobą która zachorowała na gruźlicę mógł być powód ponieważ informacja podaje jedynie dane statystyczne. Biegły sądowy specjalista chorób płuc A. R. stwierdził w opinii że skoro brak dowodów na to aby powód na terenie zakładu karnego zaraził się od osoby chorej na gruźlicę w wyniku bezpośredniego kontaktu to do zachorowania mogło dojść w procesie aktywowania się ogniska pierwotnego w płucu. (tzw gruźlica popierwotna) Z pewnością profilaktyce czy przeciwdziałaniu zachorowania oraz procesowi leczenia nie sprzyja fakt że powód jest od 20 lat osobą palącą i pali duże ilości papierosów od 30 – 40 sztuk dziennie.

Zresztą objawy radiologiczne gruźlicy w momencie jej rozpoznania były niewielkie . Leczenie przeprowadzono prawidłowo i doprowadzono do całkowitego wyleczenia. Powód dobrze znosił leczenie . Leczenie odbywało się w warunkach odbywania kary pozbawienia wolności .Brak obecnie jakichkolwiek następstw przebytej gruźlicy a procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi 0 %.

W niniejszej sprawie powód nie udowodnił okoliczności warunkujących możliwość przypisania Skarbowi Państwa odpowiedzialności deliktowej. Ustalone w niniejszej sprawie okoliczności nie pozwalają na przyjęcie, że do zachorowania doszło w okresie od 21 10 2011 do 27 01 2012 r, nawet nie sposób przyjąć wysokiego stopnia prawdopodobieństwa zachorowania powoda w tym okresie. Tym bardziej nie sposób postawić zarzut bezprawnego działania lub zaniechania funkcjonariuszy Skarbu Państwa . Podkreślić należy że nawet w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości to nie każde naruszenie prawa stanowi podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa na gruncie art. 417 § 1 kc, ale jedynie takie, które stanowiło warunek konieczny powstania szkody po stronie poszkodowanego i którego normalnym następstwem w danych okolicznościach jest powstanie tej szkody. W tej sytuacji badanie ostatniej przesłanki odpowiedzialności z art. 417 § 1 kc, a mianowicie związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy powstaniem szkody a zachowaniem Skarbu Państwa, Sąd Okręgowy uznał za bezprzedmiotowe.

Nie wykazał również powód aby na skutek zachorowania na gruźlicę powód doznał cierpień fizycznych czy psychicznych. Nie sposób bowiem wiązać z zachorowaniem na gruźlicę zaburzeń depresyjnych na które chorował już wcześniej przez osadzeniem w zakładzie karnym w J. na co powołuje się sam powód w sprawie Ko 1765/12 przez Sądem Rejonowym w Gdańsku. Zresztą do leczenia depresji powód nie był zmotywowany skoro nie przyjmował aplikowanych mu przez psychiatrę leków. W Zakładzie Karnym w J. znaleziono bowiem zgromadzone przez powoda leki na terenie jego celi. Powód pomimo prawidłowego wezwania go na rozprawę w dniu 16 kwietnia 2015 r nie stawił się. Nie usprawiedliwił przyczyn swego niestawiennictwa. Dlatego Sad pominął dowód z przesłuchania powoda . Powód tym samym pozbawił się możliwości wykazania przesłanek odpowiedzialności pozwanego oraz przebiegu choroby i doznanych cierpień związanych z zachorowaniem i przebytych leczeniem . Sąd nie dał wiary zeznania świadka J. D. która twierdziła że po wyjściu powoda z zakładu karnego po przebytych leczeniu nadal utrzymują się u niego objawy polegające na osłabieniu , potliwości , nadmiernym męczeniu się , zaburzeniami snu. Po pierwsze objawy opisywane przez świadka mogą być wynikiem też innych chorób np. zaburzeń lekowo depresyjnych czy leków związanych z leczeniem tego schorzenia. Zdaniem Sądu zeznania świadka albo niczego do sprawy nie wnoszą bo świadek zamieszkała z powodem z końcem grudnia 2010 r i wcześniej tj przed grudniem 2010 r go nie znała. Natomiast w czasie wspólnego zamieszkiwania świadek stwierdziła , że powód jest osobą niepalącą. Tymczasem twierdzenie to pozostaje w sprzeczności z materiałem dowodowym w szczególności z zapisami w książkach zdrowia powoda w których w wywiadzie powód sam podawał że pali do 40 papierosów dziennie i tak jest od 20 lat. Świadek nie mogła zatem nie zauważyć aby powód nie palił papierosów . Tymczasem przed sądem zeznała że nie pali co zdaniem Sądu wynikało z chęci przedstawienia powoda w korzystnym świetle , bowiem powszechnie wiadomym jest że palenie papierosów powoduje między innymi choroby płuc i tym bardziej nie wpływało korzystnie na stan zdrowia osoby po przebytej gruźlicy . Zdaniem Sądu powyższy fakt polegający na zeznaniu nieprawdy dyskwalifikuje całość zeznań tego świadka również co do samopoczucia powoda po powrocie do domu po wyleczeniu gruźlicy. Powód nie wykazał zatem niezależnie od braku przesłanek art. 417 kc , rozmiaru cierpień związanych z zachorowaniem na gruźlicę i przebiegiem leczenia. Wbrew twierdzeniom powoda przebyta gruźlica została całkowicie wyleczona i nie postawiła trwałych następstw na przyszłość.

W świetle powyższych ustaleń Sąd wobec braku przesłanek wskazanych wyżej przepisów oddalił powództwo jako bezzasadne .

Na podstawie § 2 ust. 1 i 2, § 11 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.) Sąd przyznał pełnomocnikowi powoda wynagrodzenie za udzieloną powodowi z urzędu pomoc prawną w postępowaniu apelacyjnym w wysokości 147,60 złotych brutto.

O kosztach procesu w zakresie żądania pozwanego Skarbu Państwa-Prokuratorii Generalnej zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego, Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art. 98 kpc.

Sędzia